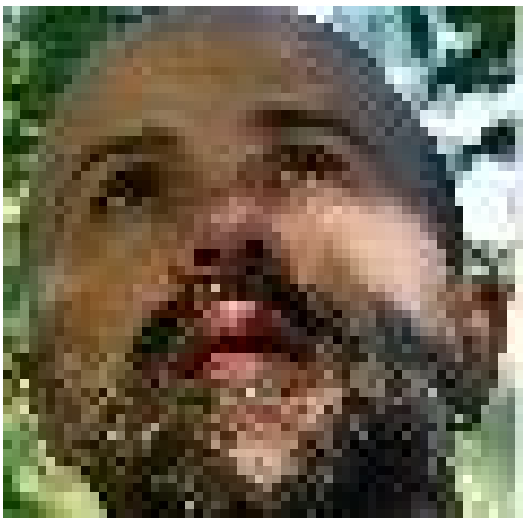

Eg-ara

Eg-ara

PEP TABERNER

Aquesta història increïble és real: dimarts, primera hora del matí. El xicot X se'n va amb moto a treballar, al polígon de Fornells de la Selva. En una cruïlla es distreu i trenca, sense tenir preferència, en el precís moment en què un d'aquests 4x4 invencibles que circulen per tot arreu l'envesteix, sense tenir-hi massa culpa. El xicot X ho paga car: nas, braç i costelles trencades i una commoció cerebral faraònica. Una ambulància el porta a l'Hospital Josep Trueta, on ingressa d'urgència.

En tractar-se d'un accident laboral, el cas del xicot X passa a mans d'una mútua el nom de la qual comença per "Eg" i acaba en "ara". Els familiars, atabalats, esperen l'imminent trasllat del pacient molt mal ferit a una clínica privada de la ciutat en la qual l'operaran d'urgència del braç, que el té en tres trossos i li fa molt mal.

Treguin-s'ho del cap, els diuen administratius d'"Eg" acabat en "ara". El xicot X haurà d'anar pitant cap a Terrassa, a un hospital general que tenen allà, perquè la mútua assegura allà on sigui però només treballa a Egara -és a dir, a Terrassa- què coi.

No pateixin que allà serà atès com el rei Pepet, prometen els asseguradors. Fals: triguen gai? rebé un dia a donar-li una habitació, temps que es passa en un passadís. Ah, i d'operar-lo d'urgència del braç, ni pensar-hi, que van plens, que amb això de les retallades ja se sap, la privada va més de cul que mai.

Allunyar un pacient un centenar de quilòmetres per raons purament lucratives és inhumà. El Govern espanyol, per fer la guitza als presos d'ETA -que no fan cap pena- i als seus familiars -que no en tenen cap culpa-, els allunyava tant com podia d'Euskadi. Un càstig just per a uns, injust per als altres. Però un càstig. El pobre xicot X, que no ha mort ningú, compleix condemna en un hospital general perdut enmig del no res. Inadmissible, per a uns i altres.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/09/08/eg-ara/580407.html?utm_source=rss